

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΨΩΡΩΠΟΥ
ΕΠΙΘΟΡΙΑΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ
ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΝΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiapostoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' Ματθαίου 1 Ιουλίου 2012
Κοσμά και Δαμιανού Των Αναρτύρων εν Ρώμῃ
ἔτος 5ον Τεύχος 209

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΑΓΓΕΛΟΙ ΤΩΝ ΚΟΣΜΑΚ ΚΑΙ ΔΑΜΙΑΝΟΥΣ ΤΟΥΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1. Τρίτη 03/07/2012 7 π.μ. Ιερό προσκύνημα στην Ι.Μ. Παναγία Κανάλα στην Κύθνο.
2. Σάββατο 07/07/2012 7 π.μ. – 9:30 π.μ. Θεία Λειτουργία. Κυριακής μεγαλομάρτυρος

Η πίστη του εκατοντάρχου

Ταπείνωση μοναδική

Όταν ο Κύριος κάποια ημέρα ήλθε στην Καπερναούμ, Τον πλησίασε ένας εκατόνταρχος και Τον παρακαλούσε: Κύριε, ο δούλος μου είναι κατάκοιτος στο σπίτι και βασανίζεται τρομερά από τους πόνους του. Τότε ο Κύριος του άπαντα: Θα έλθω στο σπίτι σου και θα τον θεραπεύσω.

Ο εκατόνταρχος όμως του αποκρίνεται: Κύριε, δεν είμαι άξιος να μπεις κάτω από τη στέγη του σπιτιού μου, αλλά μόνο πες ένα λόγο και θα γίνει καλά ο δούλος μου. Διότι κι εγώ άνθρωπος είμαι κάτω από εξουσία, και έχω κάτω από τις διαταγές μου στρατιώτες και λέω στον ένα· πήγαινε, και

πηγαίνει· και στον άλλον· έλα, και έρχεται. Και στο δούλο μου λέω, κάνε αυτό, και το εκτελεί.

Πόση ταπείνωση είχε αυτός ο ειδωλολάτρης αξιωματικός! Ενώ δεν είχε μεγαλώσει και δεν είχε ζυμωθεί με τις παραδόσεις και τις διδαχές της αληθινής πίστεως στον ένα Θεό, έχει επίγνωση ανεξήγητη, ταπείνωση μοναδική. Θεωρεί τον εαυτό του ανάξιο της παρουσίας του Κυρίου στο σπίτι του. Συναισθάνεται την αμαρτωλότητά του στη θέα της ακτινοβόλου αγιότητας του Χριστού μας. Συναισθάνεται ακόμη και τη μεγαλειότητά του. Κατανοεί ότι ο Κύριος έχει εξουσία πάνω στη ζωή και την υγεία των ανθρώπων. Και δεν ζητά από Αυτόν να παρακαλέσει, αλλά να διατάξει την ίαση του δούλου του. Δείχνει λοιπόν μία τόσο μεγάλη πίστη, μία πίστη που θαύμασε και ο ίδιος ο Κύριος και την επαίνεσε δημοσίως.

Αυτήν ακριβώς τη φράση του εκατόνταρχου την πήραν στα χείλη τους αμέτρητοι άγιοι της Εκκλησίας μας, οι οποίοι αισθάνονταν τη δική τους μικρότητα μπροστά στο μεγαλείο του Κυρίου. Και η φράση αυτή έγινε προσευχή. Μία προσευχή που ψελλίζουμε με πίστη, συναίσθηση και ταπείνωση όλοι οι πιστοί, όταν στεφόμεστε με δέος μπροστά στο άγιο Ποτήριο. Και επαναλαμβάνουμε με ταπείνωση και συναίσθηση τα λόγια του εκατόνταρχου: «Κύριε, ούκ είμι ίκανός ίνα μου υπό τήν στέγην εισέλθης». Διότι η ψυχή μου είναι έρημη από αρετές και κατερειπωμένη από τις αμαρτίες μου. Πού να βρεις, Κύριε, τόπο να κλίνεις την κεφαλή σου; Αλλά Εσύ που ταπείνωσες τον εαυτό σου, καταδέξου να εισέλθεις στον οίκο της αμαρτωλής μου ψυχής και να με θεραπεύσεις.

Στη Βασιλεία Του

Όταν ο Κύριος άκουσε τα λόγια του εκατόνταρχου, θαύμασε και είπε σ' εκείνους που Τον ακολουθούσαν: Αληθινά σας λέω ότι δεν βρήκα τόσο μεγάλη πίστη ούτε μεταξύ των Ισραηλιτών, οι όποιοι είναι ο εκλεκτός λαός του Θεού. Σας διαβεβαιώνω ότι πολλοί σαν τον εκατόνταρχο θα έλθουν από όλα τα μέρη του κόσμου και θα καθίσουν στο τραπέζι της Βασιλείας των ουρανών. Ενώ εκείνοι που κατάγονται από τον Αβραάμ θα ριχτούν στο σκοτάδι. Εκεί θα κλαίει και θα τρίζουν τα δόντια τους. Ύστερα είπε ο Κύριος στον εκατόνταρχο: Πήγαινε στο σπίτι σου και ας γίνει όπως πίστεψες. Και εκείνη τη στιγμή θεραπεύθηκε ο δούλος του.

Η πίστη όμως αυτή του ειδωλολάτρη αξιωματικού έγινε αφορμή να προφητεύσει ο Κύριος μία οδυνηρή αλήθεια: ότι στη Βασιλεία του θα βρεθούν πολλοί ειδωλολάτρες, ενώ θα αποκλεισθούν οι περισσότεροι Ιουδαίοι που λάτρευαν τον αληθινό Θεό. Είναι τραγικό. Πόσο τίμησε ο Θεός τον ιουδαϊκό λαό! Του έδωσε τα πάντα. Απελευθέρωσε τους Ιουδαίους από τη στυγνή δουλεία της Αιγύπτου. Τους διαπέρασε από το

βυθό της Ερυθράς θαλάσσης. τους παρέδωσε τον Νόμο του. Τους έθρεψε στην έρημο. Τους εγκατέστησε στη γη Χαναάν. Τους έστειλε προφήτες για να τους καλέσει σε μετάνοια. Όμως ανταπόκριση δεν έβλεπε. Γι' αυτό και έγινε άνθρωπος και κήρυξε μετάνοια και επιτέλεσε θαύματα μοναδικά. Όμως οι Ιουδαίοι δεν Τον δέχθηκαν. Και οδήγησαν τον Χριστό στον πλέον φρικτό θάνατο. Πήρε λοιπόν ο Θεός τη χάρη του από τον Ισραήλ. Η Ιερουσαλήμ καταστράφηκε. Αμέτρητοι Ιουδαίοι σφαγιάσθηκαν, πουλήθηκαν, διασκορπίσθηκαν στα πέρατα της γης. Έχασαν την πατρίδα τους, έχασαν και τη βασιλεία του Θεού.

Αυτό ακριβώς πρέπει να φοβίσει πολύ εμάς τους Ορθοδόξους Χριστιανούς. Διότι σε μας χάρισε ασυγκρίτως ανώτερες δωρεές από ό,τι στον ιουδαϊκό λαό. Μας χάρισε την Εκκλησία του, τα Μυστήρια της σωτηρίας μας, τις δωρεές του Αγίου Πνεύματος. Και ιδιαίτερος εμείς οι Έλληνες πρέπει να φοβηθούμε ακόμη περισσότερο. Διότι είμαστε πλημμυρισμένοι από ακόμη περισσότερες ευεργεσίες. Στη χώρα μας διάβηκαν τόσοι Απόστολοι, την πότισαν με το αίμα τους εκατομμύρια μάρτυρες, την αγίασαν αμέτρητοι όσοι, ασκητές, διδάσκαλοι. Στη χώρα μας γράφτηκε η Αποκάλυψη του Ιωάννου, συνήλθαν οι Οικουμενικές Σύνοδοι· στη χώρα μας υπάρχουν ιερά Λείψανα και θαυματουργές εικόνες, μοναστήρια και προσκυνήματα. Όλα μας τα έδωσε ο Χριστός! Γι' αυτό περιμένει πολλά. Και προπαντός καρπούς μετανοίας, πνευματικής καρποφορίας και αγιότητας.

Οι Άγιοι Ανάργυροι Κοσμάς και Δαμιανός οι Ρωμαίοι

Οι Άγιοι Κοσμάς και Δαμιανός έζησαν και έδρασαν κατά τον 3ο αιώνα. Γεννήθηκαν στη Ρώμη και ήταν αδέρφια. Έχοντας τις ίδιες κλίσεις και ικανότητες, σπούδασαν την ιατρική επιστήμη. Τους συνέδεε πολύ όχι μόνο το ότι ήταν αδέρφια και ιατροί, αλλά και το ότι είχαν γαλουχηθεί με τα νάματα της χριστιανικής πίστεως. Το γεγονός αυτό τους ώθησε στην απόφαση να ασκήσουν το ιατρικό λειτούργημα όχι ως επάγγελμα αλλά ως διακόνημα και αγάπη προς τους κοπιώντες και πεφορτισμένους (Ματθ. 11, 28), οι όποιοι -όπως και τώρα- αφθονούσαν στη ρωμαϊκή κοινωνία.

Μετήρχοντο λοιπόν την ιατρικήν τέχνην, ανθρώποις και κτήνεσι τάς ιάσεις παρέχοντες (Συναξάρι 1ης Ιουλίου), ασκούσαν δηλαδή το λειτούργημα του ιατρού, θεραπεύοντας ανθρώπους και άρρωστα ζώα. Ως αμοιβή ζητούσαν την ομολογία και την πίστη στο Χριστό εκείνων των ανθρώπων πού θεραπεύονταν. Κατά τη διακονία τους αυτή έδειχναν

ιδιαίτερη προτίμηση προς τούς φτωχούς παρά προς τούς πλουσίους (σε αντίθεση με πολλούς σημερινούς γιατρούς...). Είναι μάλιστα χαρακτηριστικό ότι αν κάποιος εύπορος, από ευγνωμοσύνη για τη θεραπεία του, επέμενε να δώσει χρήματα ως αμοιβή, οι άγιοι Ανάργυροι του έλεγαν, «δός την στόν τάδε φτωχό, πού έχει ανάγκη από φάρμακα και καλό φαγητό»..

Ο Θεός, επιβραβεύοντας την αφιλοχρηματία και την πίστη των δύο αδελφών, ευλόγησε τη θεραπευτική ικανότητα τους, συμπληρώνοντάς την και με το χάρισμα της θαυματουργίας, στις περιπτώσεις πού η επιστήμη τους ήταν ανεπαρκής στην αντιμετώπιση δύσκολων περιστατικών. Το αποτέλεσμα ήταν να εξαφθεί ο φθόνος άλλων γιατρών και κατεξοχήν του διδασκάλου τους στην ιατρική, για τον πρόσθετο λόγο ότι εκείνος ήταν ειδωλοάτρης και αυτοί χριστιανοί. Έτσι, καθώς αναφέρεται στο Συναξάρι τους, ο επιστάτων της κατ' αυτούς τέχνης φθονήσας αυτοίς, επί τι όρος ανήγαγεν, ως προς συλλογήν δήθεν ιατρικών βοτάνων, και επιθέμενος, λίθοις ανείλεν αυτούς. Δηλαδή, ο δάσκαλος τους στην ιατρική τέχνη τούς ζήλεψε, τούς πήρε μαζί του και τούς ανέβασε σ' ένα βουνό, για να μαζέψουν τάχα ιατρικά βότανα, εκεί τούς επιτέθηκε [προφανώς μαζί με άλλους] και τούς σκότωσε λιθοβολώντας τους!

Μερικοί από τούς συναξαριστές γράφουν οτι προτού τούς σκοτώσουν τούς κατηγορήσαν στον άρχοντα Καρίνο ότι κάνουν θαύματα με μαγική τέχνη. Ο άρχοντας όχι μόνο δεν κατάφερε να τούς κάνει ν' αρνηθούν τη χριστιανική πίστη, αλλά ενώ τούς απειλούσε πώς θα τούς τιμωρήσει αυστηρά, ξαφνικά πήρε στροφή το πρόσωπο του, με αποτέλεσμα να κοιτάξει προς τη ράχη του! Κι επειδή θεραπεύτηκε από τούς άγιους Κοσμά και Δαμιανό, πίστεψε στο Χριστό και άφησε ελεύθερους και με τιμές τούς Αναργύρους. Όμως ο Μιχ. Γαλανός στο έργο του Βίοι άγιων υποστηρίζει ότι ο καίσαρας Καρίνος πού συμβασίλευε με τον αδελφό του Νουμεριανό «ήταν περιβόητος διά τας σκληρότητας και τας φρενοτροπίας του» και πέθανε χωρίς να πιστέψει, όταν τον σκότωσαν οι ίδιοι οι στρατιώτες του.

Την Ακολουθία των άγιων Κοσμά και Δαμιανού, των Ρωμαίων, συνέταξε ο υμνογράφος Ιωσήφ, οι δε δύο αδελφοί απεικονίζονται με τα χαρακτηριστικά του ιατρικού επαγγέλματος.